

EURÓPSKA CENTRÁLNA BANKA
EUROSYSTEM

Príručka pre konzultácie vnútroštátnych orgánov s Európskou centrálnou bankou o návrhoch právných predpisov

apríl 2025

Obsah

Predslov	3
1 Základné informácie o poradnej funkcii ECB pri návrhoch právnych predpisov	4
2 Ciele rozhodnutia 98/415/ES	7
3 Rozsah povinnosti konzultovať s ECB	9
3.1 Orgány žiadajúce o konzultáciu	9
3.2 Návrhy právnych predpisov, na ktoré sa vzťahuje konzultačná povinnosť	10
3.3 Oblasť pôsobnosti ECB	13
3.4 Vykonávacie právne predpisy	18
4 Prípady, keď ECB odmietne prijať stanovisko v reakcii na žiadosť o konzultáciu	21
4.1 Listy o neprijatí stanoviska	21
4.2 Možnosť predložiť neformálnu žiadosť	22
5 Konzultačný postup	23
5.1 Primeraný čas na uskutočnenie konzultácií s ECB	23
5.2 Žiadosť o stanovisko	24
5.3 Lehoty	26
5.4 Potvrdenie o prijatí	27
5.5 Príprava a prijatie stanoviska ECB	27
5.6 Jazykový režim	28
5.7 Zaslanie stanoviska a jeho ďalšie zohľadnenie	28
5.8 Uverejnenie	29
6 Dodržiavanie povinnosti konzultovať s ECB	32
7 Právne následky nesplnenia povinnosti konzultovať s ECB	33
Príloha	35

Rozhodnutie Rady z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou
centrálneou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu
právnych predpisov

35

Predslov

Príručka pre konzultácie vnútroštátnych orgánov s Európskou centrálnou bankou o návrhoch právnych predpisov už mnoho rokov slúži ako užitočný nástroj pre vnútroštátne orgány a verejnosť. Zmluva o fungovaní Európskej únie ukladá členským štátom povinnosť požiadať Európsku centrálnu banku (ECB) o radu k návrhom právnych predpisov, ktoré patria do oblasti pôsobnosti ECB. Táto príručka poskytuje podrobné informácie o postupe, ktorým vnútroštátne orgány konzultujú s ECB o návrhoch právnych predpisov, ktoré sa týkajú záležitostí patriacich do oblastí pôsobnosti ECB. Príručka bola prvýkrát zverejnená v roku 2005, v roku 2015 bola aktualizovaná a je potrebné ju znovu aktualizovať, aby vychádzala z aktuálnych skúseností ECB s týmito konzultáciami, a to aj so zohľadnením desaťročných skúseností získaných od zriadenia jednotného mechanizmu dohľadu v roku 2014. Ako všetky ostatné publikácie ECB táto príručka vyjadruje záväzok ECB dodržiavať zásady otvorenosti a transparentnosti a prispieva k šíreniu povedomia o cieľoch a činnosti ECB.

ECB preto túto príručku aktualizovala na základe svojej najnovšej praxe, aby vnútroštátnym orgánom poskytla informácie a pomoc v súvislosti s povinnosťou konzultovať s ECB. Na tento účel sa v príručke vysvetľujú ciele a rozsah povinnosti konzultovať s ECB a objasňuje postup, ktorý treba dodržať. Nemôže však s absolútnou istotou poskytovať odpovede na všetky možné scenáre, a preto je potrebu konzultácie s ECB nevyhnutné posudzovať individuálne s prihliadnutím na usmernenia uvedené v tejto príručke.

Verím, že táto aktualizovaná príručka zvýši povedomie o právach a povinnostiach všetkých dotknutých strán a zároveň povedie k ešte lepšiemu pochopeniu poradnej funkcie ECB. V tomto ohľade je cieľom príručky takisto podporiť častejšie využívanie konzultačného postupu v prípade záležitostí, ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB, a tým prispieť k harmonizácii príslušných právnych predpisov členských štátov.

Nakoniec by som rád zdôraznil stály význam zabezpečenia úzkej spolupráce medzi vnútroštátnymi orgánmi, ktoré sa zúčastňujú na legislatívnom procese, a Európskym systémom centrálnych bánk/Eurosystemom. Som presvedčený, že táto publikácia bude aj naďalej podporovať takúto úzku spoluprácu k vzájomnému prospechu všetkých zúčastnených strán.

Frankfurt nad Mohanom, apríl 2025

Frank Elderson
člen Výkonnej rady ECB

1 Základné informácie o poradnej funkcii ECB pri návrhoch právnych predpisov

Zmluvou o fungovaní Európskej únie (ďalej len „zmluva“) sa ECB zveruje poradná funkcia pri navrhovaných právnych aktoch Únie a návrhoch právnych predpisov členských štátov, ktoré patria do oblastí jej pôsobnosti. Hlavný právny základ pre poradnú funkciu ECB tvoria článok 127 ods. 4 a článok 282 ods. 5 zmluvy, ktoré sú prevzaté v článku 4 Štatútu Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky (ďalej len „štatút ESCB“).

Rámec pre konzultácie vnútroštátnych orgánov s ECB je stanovený v rozhodnutí Rady 98/415/ES¹ (ďalej len „rozhodnutie 98/415/ES“), ktoré je v účinnosti od 1. januára 1999 a vzťahuje sa na všetky členské štáty. Do roku 2004 prijala ECB na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu priemerne 30 stanovísk ročne. V rokoch 2004, 2007 a 2013 sa zvýšil počet členských štátov a počet prijatých stanovísk ECB k návrhom vnútroštátnych právnych predpisov medzi rokmi 2004 a 2007 kolísal, pričom sledoval celkovo stúpajúci trend: 30 stanovísk v roku 2004, 48 stanovísk v roku 2005, 52 stanovísk v roku 2006 a 35 stanovísk v roku 2007. V dôsledku problémov na finančných trhoch od roku 2008 sa počet stanovísk ECB k návrhom vnútroštátnych právnych predpisov v rokoch 2008 až 2014 výrazne zvýšil a v roku 2012 dosiahol svoje maximum v počte 95 stanovísk.

Od roku 2015 sa počet stanovísk k návrhom vnútroštátnych právnych predpisov vrátil na úroveň pred finančnou krízou a pohyboval sa v rozmedzí od 52 stanovísk v roku 2015 po 35 stanovísk v roku 2023 a 38 stanovísk v roku 2024. V roku 2015 ECB zároveň prijala dôležité strategické rozhodnutie ovplyvňujúce počet stanovísk k návrhom právnych predpisov, ktoré prijíma: rozhodla, že v reakcii na žiadosť o konzultáciu o návrhu vnútroštátneho právneho predpisu by sa nemalo prijať žiadne stanovisko, ak sa ECB domnieva, že návrh právneho predpisu sa týka jej oblastí pôsobnosti len okrajovo. V dôsledku tohto rozhodnutia sa medzi rokmi 2016 a 2024 počet prípadov za rok, keď ECB odmietla vydať stanovisko v reakcii na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu, vyvíjal takto: 2016: 25, 2017: 20, 2018: 4, 2019: 12, 2020: 12, 2021: 24, 2022: 15, 2023: 21, 2024: 19. Je však dôležité zdôrazniť, že povinnosť konzultovať s ECB vyplývajúca z rozhodnutia 98/415/ES platí naďalej a bez zmeny, a to aj vtedy, keď sa zdá, že návrh právneho predpisu sa týka oblastí pôsobnosti ECB len okrajovo. Proces konzultácie s ECB má dve fázy. Prvú fázu predstavuje počiatočná povinnosť konzultovať s ECB, ak sa navrhované právne akty Únie alebo návrhy právnych predpisov členských štátov týkajú (hoci aj okrajovo) oblastí pôsobnosti ECB. Druhou fázou je posúdenie zo strany ECB, po ktorom môže nasledovať buď prijatie stanoviska, alebo zaslanie listu o neprijatí stanoviska, ak sa návrh právneho predpisu týka oblastí pôsobnosti ECB len okrajovo a nemá na ne podstatný vplyv, pričom sem patria aj prípady, keď je výlučným

¹ Rozhodnutie Rady z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych predpisov (Ú. v. ES L 189, 3.7.1998, s. 42). Text rozhodnutia 98/415/ES je uvedený v prílohe k tejto príručke.

účelom návrhu transpozícia právnych predpisov Únie, ako sa opisuje v oddiele 5.1 tejto príručky.

Článok 127 ods. 4 zmluvy:

„4. Európska centrálna banka musí byť požiadaná o radu:

- pri všetkých návrhoch aktov Únie v oblasti jej pôsobnosti,
- vnútroštátnymi orgánmi pri návrhoch právnych predpisov v oblasti jej pôsobnosti, ale v medziach a za podmienok stanovených Radou v súlade s postupom podľa článku 129 ods. 4.

Európska centrálna banka predkladá stanoviská v oblasti svojej pôsobnosti príslušným inštitúciám, orgánom, úradom alebo agentúram Únie alebo vnútroštátnym orgánom.“

Článok 282 ods. 5 zmluvy:

„5. Európska centrálna banka môže predkladať stanoviská a v oblastiach jej pôsobnosti sa s ňou uskutočnia konzultácie o všetkých navrhovaných aktoch Únie, ako aj o všetkých návrhoch právnych predpisov na vnútroštátnej úrovni.“

Článok 4 štatútu ESCB:

„V súlade s článkom 127 ods. 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie:

a) porady s ECB sa vedú:

- pri všetkých návrhoch aktov Únie v oblasti jej pôsobnosti,
- uskutočňujú vnútroštátne orgány pri návrhoch právnych predpisov v oblasti jej pôsobnosti, avšak v medziach a za podmienok stanovených Radou v súlade s postupom podľa článku 41;

ECB môže predkladať stanoviská inštitúciám, orgánom alebo úradom alebo agentúram Únie alebo vnútroštátnym orgánom v záležitostiach z oblastí svojej pôsobnosti.“

Článok 25.1 štatútu ESCB:

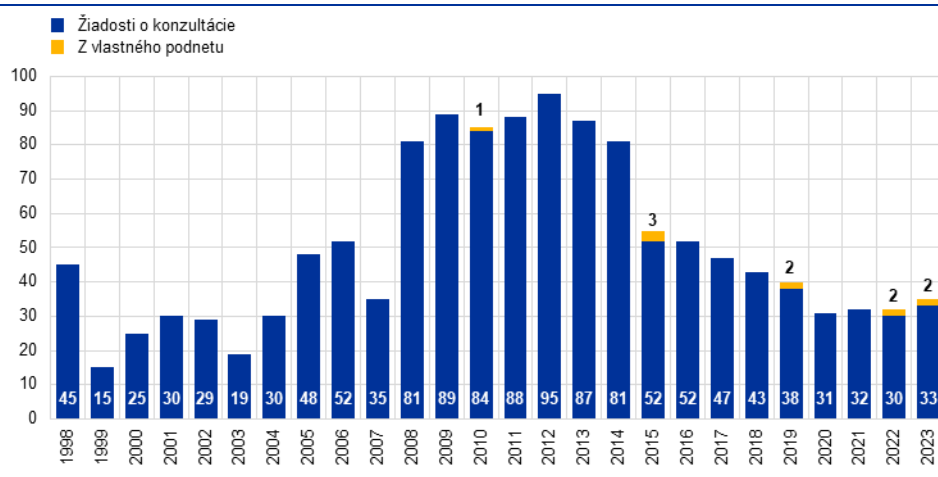
„ECB môže poskytovať rady a konzultácie Rade, Komisii a príslušným úradom členských štátov týkajúce sa rozsahu platnosti a plnenia právnych predpisov Únie o dohľade nad úverovými inštitúciami a stabilite finančného systému.“

Rozhodnutie 98/415/ES je formulované pomerne všeobecne a na zabezpečenie jeho plnej účinnosti je potrebné, aby vnútroštátne orgány mali dôkladné vedomosti o: a) jeho cieľoch; b) rozsahu povinnosti uskutočniť konzultácie s ECB; c) postupe, ktorý treba dodržať, a d) účinku, ktorý by nesplnenie povinnosti konzultovať s ECB mohlo mať na zákonnosť príslušných vnútroštátnych právnych predpisov. Vzhľadom na skúsenosti s uplatňovaním rozhodnutia 98/415/ES od roku 1999 je cieľom tejto príručky informovať o týchto štyroch aspektoch všetky vnútroštátne orgány, ktoré sa

zúčastňujú na príprave právnych predpisov, aby si boli plne vedomé svojich práv a povinností. Táto príručka obsahuje aj množstvo odporúčaní s cieľom zabezpečiť efektívnosť konzultačného postupu. Nemôže však s absolútnou istotou poskytovať odpovede na všetky možné scenáre, a preto je veľmi dôležité posudzovať potrebu konzultácie s ECB individuálne s prihliadnutím na usmernenia tejto príručky. ECB príslušné orgány vyzýva, aby pri takomto individuálnom posudzovaní nahliadli do zoznamu nedávno prijatých stanovísk a listov o neprijatí stanoviska (pozri oddiel 6.8.1) na webových stránkach EUR-Lex.

Graf A

Počet stanovísk ECB vydaných na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu vrátane stanovísk vydaných z vlastného podnetu (farebne odlišené).

Zdroj: ECB, údaje z webových stránok EUR-Lex.

2 Ciele rozhodnutia 98/415/ES

Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) v rozsudku vo veci *OLAF*² objasnil ciele článku 127 ods. 4 zmluvy, pokiaľ ide o povinnosť konzultovať s ECB o všetkých návrhoch právnych aktov Únie v oblasti jej pôsobnosti. Podľa Súdneho dvora je zmyslom tejto povinnosti „v podstate zaručiť, že autor takého právneho aktu tento neprijme skôr, ako vypočuje úrad, ktorý je na základe osobitnej právomoci, ktorú vykonáva v rámci Spoločenstva v danej oblasti, a s prihliadnutím na vysoký stupeň odbornosti obzvlášť spôsobilý účelne prispieť k zamýšľanému procesu prijatia aktu“.

Hoci sa rozsudok vo veci *OLAF* vzťahuje na povinnosť inštitúcií Únie konzultovať s ECB o návrhoch právnych aktov Únie, pomáha objasniť aj povinnosť členských štátov konzultovať s ECB o ich návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov. Z rozsudku vo veci *OLAF* možno vyvodiť záver, že základným cieľom rozhodnutia 98/415/ES je umožniť ECB, aby vnútroštátnym zákonodarcom v primeranom čase poskytla odbornú radu k návrhom právnych predpisov, ktoré sa týkajú záležitostí patriacich do oblastí pôsobnosti ECB. Táto rada je určená na zabezpečenie toho, aby vnútroštátny právny rámec: a) prispel k dosiahnutiu cieľov ECB alebo Eurosystemu/Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB); b) bol zlučiteľný s právnym rámcom Eurosystemu/ESCB alebo ECB a c) bol v súlade s politikou Eurosystemu/ESCB alebo ECB.

Povinnosť konzultovať s ECB podľa rozhodnutia Rady 98/415/ES je koncipovaná tak, aby fungovala ako preventívny systém a aby sa predchádzalo problémom vyplývajúcim z prípadných nezlučiteľných alebo nezosúladených vnútroštátnych právnych predpisov. Konzultácie sa preto musia uskutočniť v čase, keď je právny predpis ešte v štádiu návrhu, a to konkrétne v štádiu, keď vnútroštátne orgány, ktoré sa zúčastňujú na príprave a prijatí príslušných právnych predpisov, môžu stanovisko ECB náležitým spôsobom zohľadniť.

Povinnosť konzultovať s ECB umožnila členským štátom v praxi zabezpečiť, aby vnútroštátne právne predpisy vrátane štatútov národných centrálnych bánk boli naďalej zlučiteľné so zmluvou a štatútom ESCB, ako sa stanovuje v článku 131 zmluvy a článku 14.1 štatútu ESCB.

Konzultačný postup ustanovený rozhodnutím 98/415/ES má množstvo ďalších výhod. Je cenným prostriedkom na podporu výmeny informácií a odborných znalostí a skúseností. Konzultácie predstavujú pre ECB dôležitý zdroj informácií o vývoji legislatívy v členských štátoch v oblastiach pôsobnosti ECB. Odborné znalosti a skúsenosti, ktoré ECB získava preskúmaním návrhov právnych predpisov, o ktorých sa s ňou uskutočňujú konzultácie, sú prínosom pre utváranie jej vlastného postoja,

² Vec C-11/00 *Komisia Európskych spoločenstiev/Európska centrálna banka*, ECLI:EU:C:2003:395, najmä body 110 a 111 rozsudku. V uvedenej veci Súdny dvor vyhovel žalobe Komisie a zrušil rozhodnutie Európskej centrálnej banky ECB/1999/5 zo 7. októbra 1999 o prevencii proti podvodu (Ú. v. ES L 291, 13.11.1999, s. 36). Rozsudok je významný kvôli objasneniu poradnej funkcie ECB, keďže súd vo svojej odpovedi na žiadosť ECB prvýkrát preskúmal ciele článku 127 ods. 4 zmluvy.

napríklad na fórach Únie alebo na medzinárodných fórach v prípade, že predmetom diskusie sú podobné záležitosti. Okrem toho, hoci sa uznávajú osobitosti vnútroštátnych právnych predpisov, stanoviská ECB prehlbujú harmonizáciu právnych predpisov členských štátov v oblastiach pôsobnosti ECB a prispievajú k zlepšeniu kvality vnútroštátnych právnych predpisov, keďže sú založené na odborných znalostiach a skúsenostiach, ktoré ECB získala pri vykonávaní svojich úloh³. Stanoviská ECB môžu takisto predstavovať prameň, ktorý môže Súdny dvor vziať do úvahy v konaniach súvisiacich so zlučiteľnosťou príslušných právnych predpisov so zmluvou, a vnútroštátne súdy môžu zas zohľadniť stanoviská ECB v konaniach o výklade alebo platnosti príslušných vnútroštátnych právnych predpisov.

Tak ako stanoviská ostatných inštitúcií Únie ani stanoviská ECB nie sú záväzné, ako sa stanovuje v článku 288 piatom odseku zmluvy. Inými slovami, vnútroštátni zákonodarcovia nie sú povinní riadiť sa stanoviskom ECB. Avšak systém ustanovený rozhodnutím 98/415/ES je vytvorený tak, aby zabezpečil, že vnútroštátne právne predpisy sú prijímané len po náležitom zvážení stanoviska ECB. Tento systém sa ukázal ako účinný a vnútroštátni zákonodarcovia radšej spravidla súhlasili so zmenou alebo dokonca späťvzatím návrhov právnych predpisov, ako by prijali právne predpisy, ktoré by boli v rozpore so stanoviskom ECB.

Povinnosť konzultovať s ECB nakoniec prispieva k vonkajšej komunikácii ECB s verejnosťou a trhmi. Všeobecnou politikou ECB je podporovať transparentnosť. Z tohto dôvodu sa stanoviská vydané na žiadosť vnútroštátnych orgánov o konzultáciu spravidla uverejňujú na webových stránkach EUR-Lex okamžite po ich prijatí a následnom zaslaní orgánu, ktorý o konzultáciu žiada.

³ Pozri bod 140 návrhov generálneho advokáta vo veci C-11/00, ktorý bol potvrdený v bode 110 rozsudku súdu vo veci C-11/00.

3 Rozsah povinnosti konzultovať s ECB

3.1 Orgány žiadajúce o konzultáciu

Článok 2 ods. 1 a ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES:

„1. Orgány členských štátov sa poradia s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy [...].

2. Navyše, orgány členských štátov okrem účastníckych členských štátov konzultujú s ECB akýkoľvek návrh právnych predpisov o nástrojoch menovej politiky.“

3.1.1 Orgány, na ktoré sa vzťahuje konzultačná povinnosť

Z článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že povinnosť konzultovať s ECB o návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov patriacich do oblastí jej pôsobnosti majú „orgány členských štátov“. Keďže rozhodnutie 98/415/ES sa uplatňuje na všetky členské štáty, príslušnými orgánmi sú nielen orgány členských štátov, ktorých menou je euro (ďalej len „členské štáty eurozóny“), ale aj orgány členských štátov, ktoré euro ešte neprijali (ďalej len „členské štáty mimo eurozóny“).

Ako sa stanovuje v článku 3 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES, orgány členských štátov sú „[o]rgány [...], ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie“. Z článku 4 rozhodnutia 98/415/ES navyše vyplýva, že orgánom žiadajúcim o konzultáciu môže byť orgán, ktorý nie je ani „orgánom prijímajúcim právny predpis“, ani „orgánom podávajúcim návrh právneho predpisu“.

V praxi uskutočňuje konzultácie s ECB veľké množstvo orgánov. V prípade právnych predpisov, ktoré podliehajú schváleniu národným parlamentom, konzultácie s ECB uskutočňuje spravidla minister zodpovedný za prípravu návrhov právnych predpisov, ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB. Ak návrh právneho predpisu podáva poslanec národného parlamentu, a nie vláda, povinnosť konzultovať s ECB je na strane parlamentu, ako sa uvádza v oddiele 3.1.2 tejto príručky. Niekedy sa takéto konzultácie uskutočňujú prostredníctvom národných centrálnych bánk, ktoré konajú v mene orgánu žiadajúceho o konzultáciu. Národné centrálné banky a príslušné vnútroštátne orgány konzultujú s ECB aj ako orgány s vlastnou normotvornou právomocou alebo niekedy ako orgány s vlastným právom legislatívnej iniciatívy.

V prípade právnych predpisov prijatých v rámci nejakého iného postupu uskutočňuje konzultácie s ECB spravidla orgán, ktorý je príslušný prijať predmetný akt, napríklad člen národnej vlády.

Konzultácie s ECB napokon uskutočňujú aj vnútroštátne orgány, ktoré sa *de iure* alebo *de facto* zúčastňujú na procese prijímania právneho predpisu, napr. národné centrálné banky, orgány dohľadu, orgány zaoberajúce sa hospodárskou súťažou, orgány poverené bojom proti praniu špinavých peňazí a osobitné orgány, ako

napríklad rady pre prechod na euro. V týchto prípadoch ECB zastáva názor, že konzultácia je možná, pokiaľ je zrejmé, že takéto orgány konajú v mene orgánu, ktorý návrh právneho predpisu podáva, alebo orgánu, ktorý právny predpis prijíma.

3.1.2 Úloha národných parlamentov

Národné parlamenty môžu zároveň na účely rozhodnutia 98/415/ES byť orgánmi, „ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie“, keď rokujú o návrhoch právnych predpisov, ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB a ktoré navrhli jeden alebo viacerí poslanci⁴. Národné parlamenty musia na základe vlastného rokovacieho poriadku rozhodnúť, akým spôsobom dodržiavať povinnosť predkladať ECB na prijatie predchádzajúceho stanoviska návrhy právnych predpisov, ktoré navrhol jeden alebo viacerí poslanci a ktoré patria do oblastí pôsobnosti ECB, a to tak, aby takéto konzultácie boli doručené ECB po zaradení návrhu do legislatívneho programu národného parlamentu a aby mala ECB na prijatie stanoviska dostatok času. Keďže za „vnútroštátny orgán“ v zmysle článku 127 ods. 4 zmluvy a článku 4 štatútu ESCB a za „orgán členského štátu“ v zmysle rozhodnutia 98/415/ES sa považuje národný parlament, a nie jednotliví poslanci, ECB odmietne prijať stanovisko v reakcii na žiadosť jedného alebo viacerých poslancov národného parlamentu o konzultáciu, ak je zrejmé, že národný parlament túto konzultáciu neschválil v súlade so svojím rokovacím poriadkom.

Je takisto prijateľné, aby národná vláda konajúca z vlastnej iniciatívy konzultovala s ECB o návrhu právneho predpisu, ktorý navrhli poslanci národného parlamentu v súlade s vnútroštátnym právom.

3.2 Návrhy právnych predpisov, na ktoré sa vzťahuje konzultačná povinnosť

Článok 1 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES:

„1. Na účely tohto rozhodnutia:

[...]

„návrh právnych predpisov“ znamená akékoľvek predpisy, ktoré keď sa stanú právne záväzné a všeobecne platné na území členského štátu, stanovujú pravidlá pre neurčitý počet prípadov a pre neurčitý počet fyzických alebo právnických osôb.“

Podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES sú orgány členských štátov povinné konzultovať s ECB o „akomkoľvek návrhu právneho predpisu“, ktorý patrí do oblastí pôsobnosti ECB. Pojem „návrh právnych predpisov“ sa vymedzuje v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES. V tomto vymedzení pojmu sa odkazuje na predpisy, ktoré,

⁴ To sa vzťahuje aj na prípady, keď poslanci parlamentu navrhnu zmeny návrhu právneho predpisu, ktorý navrhla vláda, pričom tieto zmeny by mohli spôsobiť, že právny predpis bude patriť do oblastí pôsobnosti ECB.

keď sa stanú právne záväznými a všeobecne platnými na celom území (alebo na geograficky ohraničenom území) príslušného členského štátu, stanovia pravidlá, ktoré budú platiť pre „neurčitý počet prípadov a pre neurčitý počet fyzických alebo právnických osôb“. Zahŕňa to návrhy právnych predpisov vypracované vládou, ktorých prijatie z nich robí účinné právne predpisy bez ohľadu na trvanie ich účinnosti.

Toto vymedzenie pojmu však nezahŕňa návrhy právnych predpisov, ktorých výhradným účelom je transpozícia smerníc Únie do práva členských štátov, ako sa stanovuje v článku 1 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES. ECB zastáva názor, že toto vyňatie by sa nevzťahovalo na prípady transpozície, pri ktorých vnútroštátny zákonodarca využíva v transpozícii priestor na voľné uváženie a podstatným spôsobom ovplyvňuje oblasti pôsobnosti ECB, predovšetkým úlohy ECB/Eurosystemu, najmä pokiaľ poveruje národnú centrálnu banku novou úlohou alebo podstatne mení niektorú jej existujúcu úlohu⁵.

Navyše v článku 25.1 štatútu ESCB sa uvádza, že ECB môže poskytovať rady a konzultácie príslušným úradom členských štátov týkajúce sa plnenia právnych predpisov Únie o dohľade nad úverovými inštitúciami a stabilite finančného systému.

ECB bude venovať náležitú pozornosť tomu, či návrhy právnych predpisov, o ktorých sa s ňou konzultuje, sú skutočne návrhmi právnych predpisov v zmysle vymedzenia v článku 1 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES, a vo všeobecnosti nevydá stanovisko, pokiaľ to tak nie je.

3.2.1 Právne záväzné predpisy

Povinnosť konzultovať s ECB sa neobmedzuje len na návrhy právnych predpisov, ktoré má prijať parlament. Rozhodnutie 98/415/ES sa vzťahuje na všetky druhy právne záväzných predpisov vrátane vládnych dekrétov a sekundárnych právnych predpisov.

Vládne dekréty

Na účely tejto príručky sú „vládne dekréty“ právne predpisy prijaté a plne uplatňované vládou v naliehavých prípadoch alebo v prípade mimoriadnej potreby. Takéto vládne dekréty podliehajú následnej ratifikácii alebo zmene zo strany parlamentu, čo sa môže uskutočniť krátko alebo mnoho mesiacov po ich prijatí. Návrhy vládnych dekrétov teda predstavujú „návrhy právnych predpisov“, v prípade

⁵ Pozri oddiel 3,4 tejto príručky.

ktorých sa musia uskutočniť konzultácie s ECB pred tým, ako ich vláda prijme, bez ohľadu na naliehavosť alebo mimoriadnu potrebu⁶.

Sekundárne právne predpisy

Konzultácie s ECB sa nemusia uskutočniť v prípade všetkých sekundárnych právnych predpisov (vrátane právnych aktov národných centrálnych bánk alebo orgánov dohľadu, ktoré majú všeobecnú platnosť), ktorými sa vykonávajú primárne právne predpisy patriace do oblastí pôsobnosti ECB. So zreteľom na ciele rozhodnutia 98/415/ES by sa stanovisko ECB malo žiadať len k návrhom sekundárnych právnych predpisov, ktorých predmet úpravy úzko súvisí s úlohami ECB a ktorých účinkov na oblasti patriace do pôsobnosti ECB je odlišný od účinku, ktorý je dôsledkom samotných primárnych právnych predpisov.

3.2.2 Zmeny návrhov právnych predpisov

Povinnosť konzultovať s ECB o zmenách návrhov právnych predpisov, ktoré už boli ECB predložené na prijatie stanoviska, sa vzťahuje na podstatné zmeny, ktoré majú vplyv na samotnú podstatu návrhu právneho predpisu. Je potrebné, aby sa rozlišovalo medzi dvomi rozličnými situáciami. V prvom prípade sú podstatné zmeny navrhnuté v štádiu, keď ECB svoje stanovisko ešte neprijala. V takejto situácii ECB od orgánu, ktorý žiada o konzultáciu, očakáva predloženie zmeneného návrhu právneho predpisu hneď, ako je to možné, aby sa v stanovisku mohlo vychádzať z najnovšieho textu. V druhom prípade sú podstatné nové ustanovenia navrhnuté po tom, ako ECB prijala svoje stanovisko. V takejto skôr výnimočnej situácii, keď sa v návrhu právneho predpisu vykonali oproti verzii, o ktorej sa s ECB predtým konzultovalo, podstatné zmeny inej než technickej povahy, by sa – analogicky podľa judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa požiadavky opätovne konzultovať s inštitúciami Únie, ak bol návrh právneho predpisu zmenený⁷ – v súvislosti s takýmito zmenami mali opätovne uskutočniť konzultácie s ECB. Ďalšie konzultácie však nie sú potrebné, ak sú zmeny vo svojej podstate zamerané na zohľadnenie názorov, ktoré ECB vyjadrila vo svojom stanovisku. ECB však víta, keď je priebežne informovaná o reakciách na svoje stanoviská a keď sú jej na informačné účely poskytované podrobnosti o takýchto zmenách.

⁶ Poznomenáva sa, že vzhľadom na naliehavosť a mimoriadnu potrebu, ktoré sú spojené s prijatím vládných dekrétov podľa článku 3 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES (pozri oddiel 6.3 tejto príručky), orgán žiadajúci o konzultáciu môže ECB určiť lehotu na vydanie stanoviska, ktorá by za bežných okolností nemala byť kratšia ako jeden mesiac. Orgán žiadajúci o konzultáciu však musí takúto naliehavosť zdôvodniť.

⁷ Pozri vec 41/69 *ACF Chemiefarma/Komisia*, ECLI:EU:C:1970:71, bod 3; vec 817/79 *Buyll/Komisia*, ECLI:EU:C:1982:36, bod 1; vec C-392/95 *Parlament/Rada*, ECLI:EU:C:1997:289, bod 15; vec C-408/95 *Eurotunnel a i./SeaFrance*, ECLI:EU:C:1997:532, bod 46; vec 58/01 *Océ van der Grinten NV/Commissioners of Inland Revenue*, ECLI:EU:C:2003:495, body 100 a 102.

3.3 Oblasti pôsobnosti ECB

Podľa článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES sú vnútroštátne orgány povinné konzultovať s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu „v rámci [jej] oblasti právomoci na základe zmluvy“. To evidentne zahŕňa návrhy právnych predpisov ovplyvňujúcich základné úlohy, ktoré sa majú uskutočňovať prostredníctvom ESCB podľa článku 127 ods. 2 zmluvy (t. j. definovanie a uskutočňovanie menovej politiky Únie, riadenie devízových operácií, udržiavanie a spravovanie oficiálnych devízových rezerv členských štátov a podporovanie plynulého fungovania platobných systémov), a úlohy podľa článku 128 ods. 1 zmluvy (t. j. vydávanie eurobankoviek). Patria sem aj návrhy právnych predpisov, ktoré ovplyvňujú množstvo iných úloh zverených ESCB na základe zmluvy, predovšetkým 1. osobitné úlohy týkajúce sa politiky prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami v rámci jednotného mechanizmu dohľadu, ktorými je ECB poverená podľa článku 127 ods. 6 zmluvy, a 2. zhromažďovanie potrebných štatistických údajov zo strany ECB za pomoci národných centrálnych bánk na zabezpečenie úloh ESCB, ako aj úloha, ak je to potrebné, prispievať k zblížovaniu pravidiel a praktík, ktorými sa riadi zhromažďovanie, usporiadanie a rozširovanie štatistických údajov v oblastiach jej pôsobnosti, podľa článku 5 štatútu ESCB.

V článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES sa uvádza viacero kategórií záležitostí, ktoré sa výslovne považujú za záležitosti patriace do oblastí pôsobnosti ECB. Vnútroštátne orgány musia s ECB konzultovať o návrhoch právnych predpisov týkajúcich sa týchto záležitostí aj vtedy, keď sa návrhy vnútroštátnych právnych predpisov týkajú oblastí pôsobnosti ECB len okrajovo a nemajú na ne podstatný vplyv, pričom v takom prípade by sa ECB rozhodla stanovisko neprijat⁸.

Článok 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES:

„1. Orgány členských štátov sa poradia s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy, a najmä:

- záležitostí meny,
- spôsobov platby,
- národných centrálnych bánk,
- zberu, spracovania a poskytovania menovej, finančnej a bankovej štatistiky a štatistiky platobných systémov a platobnej bilancie,
- platobných a zúčtovacích systémov,
- pravidiel platných pre finančné inštitúcie, pokiaľ materiálne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhy.“

⁸ Pozri oddiel 5 tejto príručky.

Demonštratívny výpočet oblastí pôsobnosti ECB

Zo znenia článku 2 ods. 1 a odôvodnenia 3 rozhodnutia 98/415/ES jasne vyplýva, že výpočet uvedený v článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES nie je taxatívny.

Navyše, ako sa podrobnejšie uvádza v nasledujúcom odseku, v článku 2 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES sa uvádza, že orgány členských štátov mimo eurozóny sú povinné konzultovať s ECB akýkoľvek návrh právnych predpisov o nástrojoch menovej politiky.

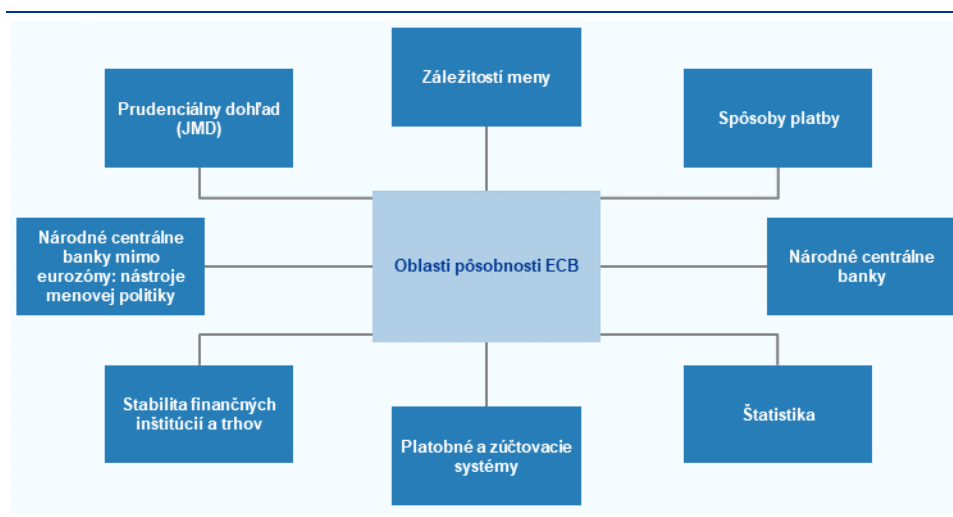
Článok 2 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES:

„2. Navyše, orgány členských štátov okrem účastníckych členských štátov konzultujú s ECB akýkoľvek návrh právnych predpisov o nástrojoch menovej politiky.“

Dôvodom, prečo sa v rozhodnutí 98/415/ES takýmto spôsobom rozlišuje medzi členskými štátmi eurozóny a členskými štátmi mimo eurozóny, je, že vnútroštátne orgány v členských štátoch eurozóny už nerozhodujú o nástrojoch menovej politiky (napríklad o systéme povinných minimálnych rezerv). V odôvodnení 5 rozhodnutia 98/415/ES sa však vysvetľuje, že povinnosť konzultovať s ECB sa nevzťahuje na rozhodnutia vydané orgánmi členských štátov mimo eurozóny v súvislosti s uskutočňovaním ich menovej politiky (napríklad na rozhodnutia o stanovení úrokových sadzieb).

Diagram č. 1

Demonštratívny výpočet oblastí pôsobnosti ECB

Zdroj: ECB.

3.3.1 Záležitosti meny a spôsoby platby

Stanoviská ECB k záležitostiam meny a spôsobom platby sa vzťahujú na návrhy právnych predpisov, ktoré sa týkajú rôznych tém. Ide napríklad o témy ako opatrenia súvisiace so zavedením eura [redenominácia národnej meny, redenominácia verejného a súkromného dlhu, duálne oceňovanie, pravidlá zaokrúhľovania vrátane

pravidiel zaokrúhľovania hotovostných platieb (napr. pri platbách vo výške jedného a dvoch centov), nahradenie národných referenčných sadziieb atď.], zákonné platidlo, obmedzenia hotovostných platieb vo všeobecnosti pri presiahnutí určitých prahových hodnôt alebo v konkrétnejších prípadoch (napr. v kontexte úhrad poistného na verejné sociálne poistenie alebo transakcií v oblasti nehnuteľností), zabezpečovanie minimálnych úrovní hotovostných služieb úverovými inštitúciami a všeobecnejšie dostupnosti hotovosti v spoločnosti, daňové prekážky pre používanie hotovosti, pamätné mince, autorské práva k bankovkám a minciam, predchádzanie falšovaniu, nominálne hodnoty, technické špecifikácie, recyklácia, kontrola pravosti a upotrebitelnosti bankoviek a mincí, podpora digitálnych platobných prostriedkov a vydávanie elektronických peňazí.

3.3.2 Národné centrálné banky

Veľký počet stanovísk ECB sa prijíma k návrhom právnych predpisov týkajúcich sa národných centrálnych bánk. Tieto stanoviská sa týkajú právnych predpisov, ktoré ovplyvňujú postavenie národných centrálnych bánk alebo členov ich rád, predovšetkým v súvislosti s viacerými aspektmi nezávislosti centrálnych bánk. Viaceré prijaté stanoviská sa týkajú dôchodkových systémov národných centrálnych bánk a obmedzení dôchodkov, plátov ich zamestnancov a členov rozhodovacích orgánov, ako aj kritérií vymenúvania ich guvernérov a členov rozhodovacích orgánov. Niekoľko prijatých stanovísk sa týka aj úloh a menovej politiky národných centrálnych bánk vrátane dodržiavania zákazu menového financovania podľa článku 123 zmluvy, devízových rezerv národných centrálnych bánk, kolateralizácie úverových operácií národných centrálnych bánk a požiadaviek národných centrálnych bánk členských štátov mimo eurozóny na povinné minimálne rezervy. Iné stanoviská sa zaoberajú napríklad inštitucionálnymi zmenami v národných centrálnych bankách a ich štatútoch, ich účtovníctvom, vyplácaním dividend, rekapitalizáciou, vykazovaním a auditom, účasťou v medzinárodných menových inštitúciách, zvýhodneným prístupom, služobným tajomstvom a ďalšími aspektmi úpravy činností národných centrálnych bánk v ich štatútoch (napríklad poskytovanie núdzovej pomoci na zvýšenie likvidity). ECB bola takisto často žiadaná o stanovisko k návrhom právnych predpisov upravujúcim úlohy národných centrálnych bánk, ktoré s ESCB nesúvisia, najmä v záujme posúdenia, či sú tieto úlohy zlučiteľné so zákazom menového financovania alebo s cieľmi a úlohami ESCB⁹.

3.3.3 Zber, spracovanie a poskytovanie menovej, finančnej a bankovej štatistiky a štatistiky platobných systémov a platobnej bilancie

Právomoci ECB v súvislosti so zberom štatistických informácií sú stanovené v článku 5 štatútu ESCB. V článku 4 nariadenia Rady (ES) č. 2533/98¹⁰ sa všetkým členským

⁹ Podľa článku 14.4 štatútu ESCB môžu národné centrálné banky vykonávať aj iné funkcie než tie, ktoré sú uvedené v štatúte ESCB, pokiaľ Rada guvernérov nerozhodne, že ide o zasahovanie do cieľov a úloh ESCB.

¹⁰ Nariadenie Rady (ES) č. 2533/98 z 23. novembra 1998 o zbere štatistických informácií Európskou centrálnou bankou (Ú. v. ES L 318, 27.11.1998, s. 8).

štátom ukladá povinnosť „pripravi[t] sa] v oblasti štatistiky a [...] plne spolupracovať s ESCB pri zabezpečení plnenia povinností, ktoré vyplývajú z článku 5 štatútu“. ECB si je vedomá skutočnosti, že predpisy týkajúce sa vykazovania sú v jednotlivých členských štátoch odlišné. V dôsledku toho sa ECB, keď sa s ňou uskutočňujú konzultácie o návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov týkajúcich sa vykazovania, snaží svoje pripomienky formulovať tak, aby mali všeobecný charakter a aby upriamili pozornosť na aspekty, ktoré by mohli byť v návrhu právneho predpisu vyjadrené jednoznačnejšie. Dôležité konzultácie sa týkali napríklad štatistiky platobnej bilancie, prenosu štatistických údajov medzi ECB a ESCB a národnými centrálnymi bankami mimo eurozóny, vnútroštátnych požiadaviek na štatistické vykazovanie o rôznych finančných nástrojoch a investičných pozíciách, rozsahu údajov obsiahnutých v úverovom registri, vykazovania určitých údajov na účely finančnej stability, prístupu do centrálnych úverových registrov, nariadenia o spoločnej databáze podrobných analytických údajov o úveroch¹¹ a úlohy národných centrálnych bánk mimo eurozóny pri zbere štatistických údajov.

3.3.4 Platobné a zúčtovacie systémy

Predošlé konzultácie o platobných a zúčtovacích systémoch sa týkali návrhov právnych predpisov, ktoré súviseli s niektorými aspektmi fungovania platobných a zúčtovacích systémov, ako sú napr. dohľad nad nimi, centrálné protistrany, konečné zúčtovanie, čisté zúčtovanie platieb alebo hrubé zúčtovanie platieb v reálnom čase, aspekty súvisiace s nettingom a kolaterálom, dematerializácia alebo digitalizácia cenných papierov a vplyv požiadaviek v oblasti kybernetickej bezpečnosti na trhové infraštruktúry.

3.3.5 Pravidlá platné pre finančné inštitúcie, pokiaľ podstatne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhov

Článok 2 ods. 1 šiesta zarážka rozhodnutia 98/415/ES sa týka „pravidiel platných pre finančné inštitúcie pokiaľ materiálne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhy“. V zmysle článku 2 ods. 1 šiestej zarážky rozhodnutia 98/415/ES sa členské štáty „poradia“ s ECB, keď príslušné návrhy právnych predpisov „materiálne ovplyvňujú“ finančnú stabilitu, s výnimkou prípadu, ako sa uvádza v článku 1 ods. 2 uvedeného rozhodnutia, keď je výhradným účelom daných právnych predpisov transpozícia smerníc Únie¹². Článok 2 ods. 1 šiesta zarážka rozhodnutia 98/415/ES by sa okrem toho mala posudzovať v spojení s článkom 25.1 štatútu ESCB, v ktorom sa stanovuje, že príslušné orgány členských štátov „môžu“ uskutočniť konzultácie s ECB týkajúce sa „plnenia právnych predpisov Únie o dohľade nad úverovými inštitúciami a stabilite finančného systému“.

¹¹ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2016/867 z 18. mája 2016 o zbere podrobných údajov o úveroch a kreditnom riziku (ECB/2016/13) (Ú. v. EÚ L 144, 1.6.2016, s. 44).

¹² V tejto súvislosti pozri oddiel 3.4 tejto príručky.

ECB prijíma podľa článku 2 ods. 1 šiestej zarážky rozhodnutia 98/415/ES značný počet stanovísk. ECB prijala niekoľko stanovísk na žiadosť o konzultáciu, ktoré sa týkali navrhovaných zmien inštitucionálnej štruktúry dohľadu v členských štátoch. S ECB sa takisto pravidelne uskutočňujú konzultácie o dôležitých zmenách režimu dohľadu nad úverovými inštitúciami a finančnými inštitúciami, o pravidlách boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, ako aj o riešení krízových situácií, reorganizácii a likvidácii úverových a finančných inštitúcií. S ECB sa často uskutočňujú konzultácie o návrhoch právnych predpisov, ktoré by potenciálne mohli mať významný dosah na trhy, napríklad o právnych predpisoch týkajúcich sa dohôd o finančných zárukách, režimov pre sekuritizáciu a kryté dlhopisy a dematerializácie cenných papierov.

ECB takisto prijala viaceré stanoviská v súvislosti s krízou finančných trhov, keď cieľom návrhov vnútroštátnych právnych predpisov bolo zlepšenie systémov ochrany vkladov alebo zaistenie či posilnenie stability finančného trhu.

Napokon sa s ECB uskutočňujú konzultácie o rôznych návrhoch právnych predpisov, ktoré potenciálne ovplyvňujú voľný pohyb kapitálu, kurzovú politiku (napríklad zdaňovanie finančných transakcií), ktoré upravujú osobitné odvody alebo dane uložené úverovým alebo finančným inštitúciami, ďalej o právnych predpisoch, ktorými sa reštrukturalizujú podmienky hypotekárnych a iných súkromných úverov, a o iných návrhoch právnych predpisov, ktoré sú významné z hospodárskeho alebo finančného hľadiska.

3.3.6 Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami

Pokiaľ ide o právny základ konzultácií s ECB o návrhoch právnych predpisov týkajúcich sa jednotného mechanizmu dohľadu, znenie článku 2 ods. 1 šiestej zarážky rozhodnutia 98/415/ES, a najmä odkaz na pravidlá, ktoré „materiálne ovplyvňujú“ stabilitu finančných inštitúcií a trhov, by sa nemali považovať za obmedzenie povinnosti konzultovať s ECB. Ako už bolo uvedené, zo znenia odôvodnenia 3 a článku 2 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že výpočet oblastí obsiahnutý v uvedenom článku nie je taxatívny. Odkedy bol zriadený jednotný mechanizmus dohľadu, úlohy v oblasti prudenciálneho dohľadu sa takisto zaraďujú medzi oblasti pôsobnosti ECB na účely jej poradnej funkcie podľa článku 127 ods. 4 zmluvy.

Predmetom konzultácií vnútroštátnych orgánov o návrhoch právnych predpisov týkajúcich sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami sú právomoci a úlohy príslušných vnútroštátnych orgánov, inštitucionálna štruktúra a riadenie príslušných vnútroštátnych orgánov, a to aj pokiaľ ide o ich účasť na jednotnom mechanizme dohľadu, ďalej výmena informácií, procedurálne aspekty dohľadu nad úverovými inštitúciami, napríklad hodnotenie odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti členov riadiacich orgánov úverových inštitúcií, poplatky za dohľad, posudzovanie významnosti úverových inštitúcií a úzka spolupráca s členskými štátmi, ktoré neprijali euro.

3.4 Vykonávacie právne predpisy

Článok 1 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES:

„2. Návrh právnych predpisov neobsahuje návrh ustanovení, výhradným účelom ktorých je premietnutie nariadení Spoločenstva do zákona členských štátov.“

Ako už bolo uvedené, podľa článku 1 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES členské štáty nemusia konzultovať s ECB o návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov, pokiaľ je ich výhradným účelom transpozícia smerníc Únie do vnútroštátneho práva.

Dôvodom tejto výnimky je skutočnosť, že o navrhovanom právnom akte Únie by už konzultácie s ECB mali byť podľa článku 127 ods. 4 a článku 282 ods. 5 zmluvy uskutočnené, a preto nie je potrebné rozširovať poradnú funkciu ECB na návrhy právnych predpisov, ktoré slúžia čisto len na transpozíciu takéhoto právneho aktu Únie. Navyše Komisia ani ECB nezodpovedajú za posudzovanie zlučiteľnosti vnútroštátnych transpozičných opatrení so smernicami Únie.

ECB zastáva názor, že rovnaká výnimka sa vzťahuje aj na návrhy vnútroštátnych právnych predpisov, ktorých cieľom je vykonať nariadenia Únie, uľahčiť ich uplatňovanie alebo implementovať možnosti, ktoré sa v nich stanovujú, za predpokladu, že takéto návrhy vnútroštátnych právnych predpisov nemajú na záležitosti patriace do oblastí pôsobnosti ECB účinok, ktorý by bol odlišný od účinku samotného nariadenia (o ktorom mali s ECB konzultovať inštitúcie Únie).

Požiadavku na konzultácie s ECB však nemožno ako takú vylúčiť v prípadoch, keď je cieľom návrhov vnútroštátnych právnych predpisov transpozícia smerníc (resp. vykonávanie alebo uplatňovanie nariadení) a keď vnútroštátny zákonodarca využíva v transpozícii (resp. vo vykonávaní) priestor na voľné uváženie spôsobom presahujúcim rámec, ktorý je jednoznačne stanovený v danej smernici alebo nariadení. Ak sa využitie tohto priestoru na voľné uváženie v podstatnej miere vzťahuje na oblasť pôsobnosti ECB, predovšetkým na úlohy ECB/Eurosystému/ESCB, najmä pokiaľ sa národná centrálna banka poveruje novou úlohou alebo sa podstatne mení niektorá jej existujúca úloha, povinnosť konzultovať má prednosť (keďže v článku 2 ods. 1 tretej zarážke rozhodnutia 98/415/ES sa odkazuje na národné centrálné banky). Nezávislosť ECB alebo národných centrálnych bánk a dodržiavanie zákazu menového financovania podľa príslušných ustanovení zmluvy sú naďalej dôležitou súčasťou každého posúdenia, a to aj pri posudzovaní nových úloh národných centrálnych bánk (alebo podstatných zmien ich existujúcich úloh) vyplývajúcich zo smerníc alebo z nariadení. V takýchto prípadoch by sa malo konzultovať s ECB, ktorá môže prijať stanovisko. Okrem toho členské štáty uskutočnili s ECB konzultácie o transpozícii smernice o kapitálových požiadavkách¹³ a ECB v tejto oblasti príležitostne prijala stanoviská na základe svojich právomocí v oblasti prudenciálneho dohľadu (napríklad stanoviská k návrhom právnych predpisov týkajúcich sa posudzovania nadobudnutia kvalifikovanej účasti v úverových inštitúciách a posudzovania odbornej spôsobilosti a dôveryhodnosti osôb vymenovaných do funkcií v úverových inštitúciách). Členské

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338).

štáty takisto uskutočnili konzultácie s ECB o transpozícii smernice o ozdravení a riešení krízových situácií bánk¹⁴ a ECB prijala stanoviská predovšetkým k právnym predpisom, ktorými sa určitá národná centrálna banka poveruje úlohami pri riešení krízových situácií, napríklad tým, že sa daná národná centrálna banka vymenuje za orgán pre riešenie krízových situácií, alebo tým, že má daná národná centrálna banka poskytovať úverové linky pre systém ochrany vkladov.

Len vo veľmi obmedzenom počte prípadov ECB vyzvala vnútroštátne orgány, aby s ňou konzultovali o návrhoch právnych predpisov transponujúcich smernice Únie, ktoré majú pre ESCB osobitný význam. Takým prípadom boli napríklad smernica o konečnom zúčtovaní¹⁵, smernica o finančných zárukách¹⁶, ako aj ich ďalšie zmeny¹⁷. Stanoviská ECB, ktoré boli výsledkom veľkého množstva konzultácií o návrhoch právnych predpisov, ktorých cieľom bola transpozícia oboch smerníc do vnútroštátneho práva, boli cenným prínosom k posilneniu právneho rámca pre operácie Eurosystemu, ako aj stability finančného systému.

ECB vydala aj stanovisko z vlastného podnetu k ratifikácii alebo implementácii Dohody o poštových platobných službách a vyzvala vnútroštátne orgány, aby s ňou konzultovali, ak konkrétne návrhy vnútroštátnych právnych predpisov prekračujú rámec samotnej ratifikácie dohody.

Členské štáty niekedy z vlastného podnetu konzultujú s ECB o návrhoch právnych predpisov, ktorých cieľom je transpozícia smerníc, aj keď nie sú povinné ani vyzvané tak urobiť, a to napríklad v oblastiach, o ktorých sa domnievajú, že v nich ECB disponuje špecifickými odbornými znalosťami. V takýchto prípadoch, aj keď neexistuje žiadna formálna povinnosť konzultovať s ECB, je ECB vo všeobecnosti pripravená odpovedať na akúkoľvek formálnu alebo neformálnu dobrovoľnú konzultáciu vnútroštátnych orgánov a ponúknuť usmernenie o pripravených návrhoch transpozičných opatrení, ale iba v rozsahu, v akom návrhy právnych predpisov oprávňujú k určitým pripomienkam, ktoré súvisia s oblasťami pôsobnosti ECB.

V decembri 2010 bol zriadený Európsky výbor pre systémové riziká (ESRB) ako nový orgán poverený dohľadom nad rizikom vo finančnom systéme ako celku. Môže okrem iného vydávať odporúčania v oblasti svojej pôsobnosti a podľa článku 17

¹⁴ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/59/EÚ z 15. mája 2014, ktorou sa stanovuje rámec pre ozdravenie a riešenie krízových situácií úverových inštitúcií a investičných spoločností a ktorou sa mení smernica Rady 82/891/EHS a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EÚ, 2012/30/EÚ a 2013/36/EÚ a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1093/2010 a (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 173, 12.6.2014, s. 190).

¹⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/26/ES z 19. mája 1998 o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov (Ú. v. ES L 166, 11.6.1998, s. 45).

¹⁶ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/47/ES zo 6. júna 2002 o dohodách o finančných zárukách (Ú. v. ES L 168, 27.6.2002, s. 43).

¹⁷ Konkrétne smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/44/ES zo 6. mája 2009, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 98/26/ES o konečnom zúčtovaní v platobných systémoch a zúčtovacích systémoch cenných papierov a smernica 2002/47/ES o dohodách o finančných zárukách, pokiaľ ide o prepojené systémy a úverové pohľadávky (Ú. v. EÚ L 146, 10.6.2009, s. 37). Ďalšie (menšie) zmeny boli prijaté aj v nasledujúcich rokoch.

nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010¹⁸ monitoruje opatrenia prijaté v reakcii na jeho odporúčania. Vzhľadom na úlohu ESRB v takýchto veciach nie je potrebné s ECB uskutočňovať konzultácie o návrhoch právnych predpisov implementujúcich odporúčania ESRB, čím nie je dotknutá všeobecná povinnosť členských štátov konzultovať s ECB podľa rozhodnutia 98/415/ES, ako sa vysvetľuje v tejto príručke.

¹⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohlade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká (Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1).

4 Prípady, keď ECB odmietne prijať stanovisko v reakcii na žiadosť o konzultáciu

4.1 Listy o neprijatí stanoviska

ECB nie je povinná prijať stanovisko, čo znamená, že neprijme stanovisko automaticky v reakcii na každú konzultáciu. Tým však nie je dotknutá povinnosť členských štátov konzultovať s ECB, ak sa príslušné návrhy právnych predpisov týkajú oblastí pôsobnosti ECB len okrajovo.

ECB neprijme stanovisko, ak sa návrhy právnych predpisov týkajú oblastí pôsobnosti ECB len okrajovo a nemajú na ne podstatný vplyv. Ak návrh vnútroštátneho právneho predpisu obsahuje iba odkaz na niektorú z tém uvedených v rozhodnutí 98/415/ES alebo ak ide o čisto formálne či administratívne zmeny príslušného právneho rámca, nemalo by to nevyhnutne dôvodom na vydanie stanoviska ECB.

ECB neprijme stanovisko v prípade, že návrh právneho predpisu zahŕňa transpozíciu právnych predpisov Únie, za predpokladu, že vnútroštátny zákonodarca v tejto transpozícii nevyužíva priestor na voľné uváženie a podstatným spôsobom neovplyvňuje oblasti pôsobnosti ECB, predovšetkým úlohy ECB/Eurosystemu/ESCB, najmä poverením národnej centrálnej banky novou úlohou alebo zavedením podstatnej zmeny niektorej jej existujúcej úlohy.

ECB preskúmala potrebu prijať stanovisko v situácii, keď sa na základe návrhu právneho predpisu poveruje národná centrálna banka novou úlohou alebo sa podstatne mení niektorá jej existujúca úloha, pričom zohľadnila zásady stanovené v rozsudku vo veci *Banka Slovenije*¹⁹. S prihliadnutím na rozsudok vo veci *Banka Slovenije* ECB automaticky neprijme stanovisko k vnútroštátnym právnym predpisom z dôvodu, že sa daným predpisom poveruje národná centrálna banka novou úlohou alebo sa podstatne mení niektorá jej existujúca úloha, pokiaľ v dôsledku tejto novej úlohy nedochádza k narušeniu nezávislosti danej národnej centrálnej banky, porušeniu zákazu menového financovania alebo pokiaľ iným spôsobom nemá podstatný význam pre oblasti pôsobnosti ECB.

Ak sa s ECB uskutočnila formálna konzultácia o návrhu právneho predpisu a ECB sa rozhodne neprijat' stanovisko, formálne odpovie listom o neprijatí stanoviska, ktorý adresuje orgánu žiadajúcemu o konzultáciu. V liste o neprijatí stanoviska sa podrobne uvádzajú dôvody, prečo ECB neprijala stanovisko v rámci konkrétnej konzultácie, a pre orgán žiadajúci o konzultáciu sa v ňom môžu uvádzať odkazy na predtým prijaté stanoviská, ktoré sú relevantné pre danú záležitosť²⁰. Všetky takéto listy sú dostupné na webových stránkach EUR-Lex.

¹⁹ Vec C-45/21, *Banka Slovenije*, ECLI:EU:C:2022:670.

²⁰ Pozri napríklad listy LET/2024/01251 a LET/2024/05161.

4.2 Možnosť predložiť neformálnu žiadosť

Pred predložením formálnej žiadosti o konzultáciu môže medzi vnútroštátnymi orgánmi a príslušnou národnou centrálnou bankou na jednej strane a zamestnancami ECB na druhej strane prebiehať neformálna komunikácia, v ktorej ECB poskytne orgánu žiadajúcemu o konzultáciu neformálne usmernenie o tom, či je v konkrétnom prípade potrebné s ECB s konzultovať. V súvislosti s takýmito neformálnymi žiadosťami možno s ECB naviazať kontakt prostredníctvom príslušnej národnej centrálnej banky alebo zaslaním požiadavky na adresu: LegalActs.Team@ecb.europa.eu.

Prostredníctvom takýchto neformálnych žiadostí možno predísť začatiu konzultácie v situáciách, keď orgánu žiadajúcemu o konzultáciu nie je úplne jasné, či je prijatie stanoviska ECB opodstatnené. K neformálnej žiadosti by sa mal priložiť príslušný návrh právneho predpisu alebo dostatočne podrobný opis zamýšľaných opatrení.

5 Konzultačný postup

Článok 4 rozhodnutia 98/415/ES:

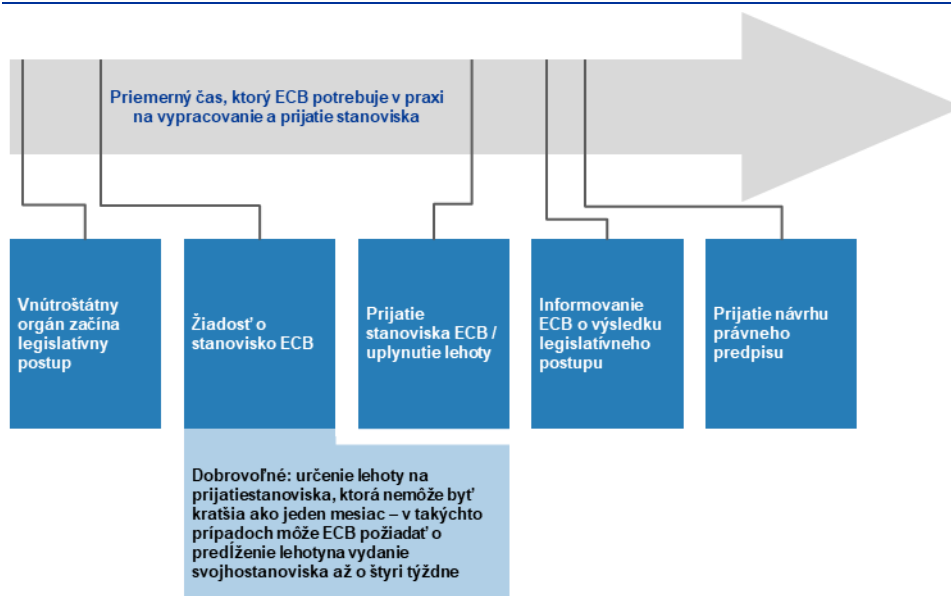
„Každý členský štát podnikne opatrenia, aby zabezpečil účinné dodržanie tohto rozhodnutia. Na tento účel zabezpečí, aby sa v príslušnej etape o návrhu s ECB poradil, čím sa umožní orgánu podávajúcemu návrh právneho predpisu vziať do úvahy stanovisko ECB skôr, než rozhodne o materiáli, a zabezpečí, aby so stanoviskom prijatým ECB oboznámil prijímajúci orgán, ak tento nie je orgánom, ktorý pripravil príslušné legislatívne ustanovenia.“

5.1 Primeraný čas na uskutočnenie konzultácií s ECB

Podľa článku 4 rozhodnutia 98/415/ES sa konzultácie s ECB musia uskutočniť „v príslušnej etape“ legislatívneho procesu. To znamená, že vnútroštátne postupy by mali zabezpečiť, aby sa konzultácia uskutočnila v štádiu legislatívneho procesu, ktorý ECB poskytuje dostatočný čas na posúdenie návrhov právnych predpisov (a v prípade potreby na ich preklad) a prijatie stanoviska vo všetkých požadovaných jazykových verziách. Zároveň to príslušným vnútroštátnym orgánom umožňuje, aby stanovisko ECB zohľadnili predtým, ako sa právny predpis prijme.

Diagram 2

Proces konzultácie o návrhoch právnych predpisov

Zdroj: ECB.

Ak návrh právneho predpisu pripravuje iný orgán ako ten, ktorý právny predpis prijíma, v článku 4 rozhodnutia 98/415/ES sa vyžaduje, aby sa konzultácie o takomto právnom predpise uskutočnili v čase, ktorý umožňuje orgánu podávajúcemu návrh

právneho predpisu zväžiť, či by sa tento návrh právneho predpisu mal zmeniť tak, aby sa prispôbil stanovisku ECB, t. j. pred zaslaním návrhu právneho predpisu orgánu, ktorý ho prijíma. V článku 4 rozhodnutia 98/415/ES sa zároveň nevyklučuje, aby vnútroštátne orgány v súlade so svojimi legislatívnymi postupmi uskutočnili kroky, ktoré neovplyvňujú podstatu návrhov právnych predpisov.

Zo znenia článku 3 ods. 4 rozhodnutia 98/415/ES vyplýva, že členské štáty sú povinné prerušiť proces prijímania návrhu právneho predpisu až do získania stanoviska ECB. To neznamená, že by sa až do doručenia stanoviska ECB mal prerušiť celý vnútroštátny legislatívny proces (napríklad prípravné práce stálych výborov parlamentu, rozprava k iným stanoviskám predloženým vnútroštátnymi orgánmi atď.). Skôr to znamená, že orgán, ktorý právny predpis prijíma, musí mať možnosť zmysluplne zväžiť stanovisko ECB predtým, ako o veci rozhodne. Ak sa stanovila lehota na predloženie stanoviska ECB²¹ a táto lehota uplynula, príslušný vnútroštátny orgán môže v procese prijímania právneho predpisu pokračovať. Ale aj v takom prípade, pokiaľ právny predpis ešte nebol prijatý, vnútroštátne orgány sú naďalej povinné stanovisko ECB zohľadniť.

Prezident ECB zaslal v októbri 2011 list všetkým vnútroštátnym orgánom žiadajúcim o konzultáciu, v ktorom im pripomenul, že „by mali prijať opatrenia potrebné na zabezpečenie účinného dodržiavania rozhodnutia Rady 98/415/ES podľa jeho článku 4 tým, že uskutočnia s ECB konzultácie ohľadom návrhov vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré patria do oblasti pôsobnosti ECB²² vo vhodnom štádiu legislatívneho procesu“. Prezident ECB takisto odporučil „zaviesť vhodné vnútorné postupy s cieľom zabezpečiť, aby sa konzultácia s ECB uskutočnila vo vhodnom štádiu, čím by bolo konzultujúcemu alebo prijímajúcemu orgánu umožnené vziať do úvahy stanovisko ECB pred prijatím dotknutých ustanovení právneho predpisu. Ak boli navrhované ustanovenia v priebehu legislatívneho postupu podstatne zmenené, je potrebné uskutočniť opätovnú konzultáciu“.

5.2 Žiadosť o stanovisko

5.2.1 Forma žiadosti a sprievodná dokumentácia

Formálna žiadosť o stanovisko musí byť adresovaná prezidentovi ECB v písomnej forme²³, ako to vyplýva z článku 3 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES. Prijatie žiadosti o stanovisko prezidentom ECB znamená začiatok konania vedúceho k prijatiu stanoviska ECB. ECB víta akúkoľvek neformálnu komunikáciu na úrovni zamestnancov medzi vnútroštátnymi orgánmi žiadajúcimi o konzultáciu a právny

²¹ Pozri oddiel 5.3 tejto príručky.

²² Vráťane ustanovení, ktoré nepodliehajú schvaľovaniu v parlamente. Konzultačnej povinnosti nepodliehajú iba tie návrhy právnych predpisov, ktorých výlučným účelom je transpozícia práva Únie.

²³ ECB je takisto pripravená prijať náležite podpísané a adresované žiadosti o stanovisko ako zoskenovanú prílohu prostredníctvom emailu na adrese office.president@ecb.europa.eu.

službami ECB. Formálny konzultačný postup sa však začne až vtedy, keď bude prezidentovi ECB doručená formálna žiadosť o stanovisko.

Žiadosť by mala obsahovať znenie návrhu právneho predpisu, ktoré je dostatočne ustálené, aby ECB mohla k nemu vydať svoje stanovisko. Ak návrh právneho predpisu obsahuje veľký počet ustanovení o rôznych záležitostiach, ECB odporúča, aby orgán žiadajúci o konzultáciu označil tie ustanovenia, ku ktorým sa osobitne vyžaduje vyjadrenie pripomienok ECB. To je osobitne dôležité, ak je hlavným účelom návrhov právnych predpisov transpozícia alebo uplatňovanie právnych predpisov Únie, ale obsahujú tiež dodatočné ustanovenia prekračujúce rámec samotnej transpozície a patria do oblastí pôsobnosti ECB.

ECB odporúča, aby orgán žiadajúci o konzultáciu pripojil krátku dôvodovú správu, v ktorej sa uvedie predmet úpravy a hlavné ciele, ktoré sa majú návrhom právneho predpisu dosiahnuť, štádium vnútroštátneho legislatívneho procesu, v ktorom sa návrh nachádza, a meno kontaktnej osoby a podrobné údaje o tejto osobe, ktorá je k dispozícii, aby objasnila prípadné otázky týkajúce sa návrhu právneho predpisu, ktoré môžu vzniknúť, keď ECB vypracováva stanovisko. ECB odporúča, aby orgán žiadajúci o konzultáciu určil ECB lehotu na vydanie stanoviska²⁴.

Požiadavky na dokumentáciu ku konzultáciám vnútroštátnych orgánov s ECB:

Požadované	Odporúčané
<p>Pisomná žiadosť o stanovisko adresovaná prezidentovi ECB</p> <p>Kópia návrhu právneho predpisu</p>	<p>Určenie lehoty pre ECB na vydanie stanoviska</p> <p>Krátka dôvodová správa, v ktorej sa uvedie:</p> <ul style="list-style-type: none">• predmet úpravy a hlavné ciele návrhu právneho predpisu,• dosiahnuté štádium v rámci vnútroštátneho legislatívneho procesu a údaje o kontaktných osobách.• Ak je návrh vnútroštátneho právneho predpisu rozsiahly/zložitý, označenie tých ustanovení návrhu právneho predpisu, ku ktorým sa osobitne vyžaduje vyjadrenie pripomienok ECB.• Ak sa žiadosť podáva v mimoriadne naliehavých prípadoch, proces by výrazne uľahčilo priloženie anglického prekladu dôvodovej správy a hlavných ustanovení návrhu právneho predpisu, ktorý sa predkladá na konzultáciu.

5.2.2 Jazyk žiadosti

Žiadosť o stanovisko a sprievodná dokumentácia môžu byť predložené v úradnom jazyku príslušného členského štátu (alebo v jednom z úradných jazykov členského štátu, ak ich je viac). Ak sa žiadosť podáva najmä v mimoriadne naliehavých prípadoch²⁵, ECB v záujme zabezpečenia hladkého konzultačného postupu uvíta, keď sa jej poskytne aj anglický preklad dôvodovej správy a hlavných ustanovení návrhu právneho predpisu predloženého na konzultáciu. Zohľadňuje sa tým skutočnosť, že anglický jazyk je pracovným jazykom ECB, ako aj jazykom, v ktorom Rada guvernérov spoločne s príspevkom Generálnej rady prijíma stanoviská ECB. Zároveň to ECB umožní začať pracovať na stanovisku okamžite po tom, ako jej bola žiadosť o stanovisko doručená, a bez toho, aby bolo potrebné čakať na preklad.

²⁴ Pozri oddiel 5.3 tejto príručky.

²⁵ Pozri oddiel 5.3 tejto príručky.

Žiadosť o stanovisko ECB by sa však nemala oneskoriť z dôvodu, že takýto preklad chýba.

5.3 Lehoty

Článok 3 rozhodnutia 98/415/ES:

1. „Orgány členských štátov, ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie môžu, ak to považujú za potrebné, určiť ECB lehotu na predloženie svojho stanoviska, ktorá nemôže byť kratšia ako jeden mesiac odo dňa, kedy prezident ECB obdrží oznámenie v tejto veci.
2. V prípade mimoriadnej naliehavosti sa môže časová lehota skrátiť. V tomto prípade dotknutý orgán uvedie príčiny pre túto naliehavosť.
3. ECB môže včas požiadať o predĺženie lehoty až na štyri týždne. Túto požiadavku nemá dotknutý orgán bezdôvodne odmietnuť.
4. Po uplynutí lehoty neposkytnutie stanoviska nebráni ďalšej činnosti dotknutého národného orgánu. Pokiaľ by bolo stanovisko ECB prijaté po lehote, členské štáty napriek tomu zabezpečia, aby sa s tým oboznámili orgány uvedené v článku 4.“

Aj keď sa v rozhodnutí 98/415/ES nestanovuje lehota na prijatie stanoviska ECB, skúsenosti ukázali, že priemerný čas, ktorý ECB potrebuje na prijatie stanoviska, je okolo šesť týždňov. Samotný proces však môže trvať dlhšie²⁶ a čas, ktorý je skutočne potrebný na prijatie stanoviska, sa bude líšiť v závislosti od charakteru, zložitosti a citlivosti príslušných návrhov právnych predpisov.

Podľa článku 3 ods. 1 rozhodnutia 98/415/ES „orgány členských štátov, ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie, môžu, ak to považujú za potrebné, určiť ECB lehotu na predloženie svojho stanoviska“. Táto lehota však „nemôže byť kratšia ako jeden mesiac“ od dátumu doručenia oznámenia prezidentovi ECB.

Skúsenosti ukázali, že niekedy si členské štáty nesprávne vysvetľujú túto jednomesačnú minimálnu lehotu ako štandardnú maximálnu lehotu. Vo väčšine prípadov si príprava a prijatie stanovisk ECB vyžadujú čas na prípravu anglickej verzie návrhov právnych predpisov, koordináciu práce príslušných odborných útvarov ECB, ktoré sa zúčastňujú na príprave stanoviska, a na prijatie a zohľadnenie pripomienok guvernérov národných centrálnych bánk v písomnom konaní. Pri viacerých stanoviskách, ktoré sa týkajú oblasti dohľadu, je súčasťou ich prijatia aj konzultácia s Radou pre dohľad ešte pred tým, ako sa návrh stanoviska predloží na konečné schválenie Rade guvernérov.

Jednomesačná lehota sa ukázala v praxi skôr ako krátka lehota. Možnosť orgánov žiadajúcich o konzultáciu určiť lehotu by sa preto mala obmedzovať na prípady, kedy existuje naliehavá potreba, aby vnútroštátne orgány prijali stanovisko ECB do

²⁶ Pozri ďalej v tomto oddiele.

jedného mesiaca. Ako ECB často zdôrazňuje vo svojich stanoviskách, skutočnosť, že vnútroštátny legislatívny proces dosiahol pokročilejšie štádium, nie je postačujúcim dôvodom na to, aby orgány žiadajúce o konzultáciu požadovali naliehavé prijatie stanoviska ECB.

Podľa článku 3 ods. 2 rozhodnutia 98/415/ES možno lehotu v mimoriadne naliehavých prípadoch skrátiť. V týchto celkom výnimočných prípadoch musí orgán žiadajúci o konzultáciu výslovne uviesť dôvody naliehavosti veci. Orgánom žiadajúcim o konzultáciu sa odporúča, aby sa riadili usmernením v odôvodnení 6 rozhodnutia 98/415/ES, podľa ktorého by mal dialóg medzi orgánmi žiadajúcimi o konzultáciu a ECB umožniť, aby ECB v naliehavých prípadoch predložila svoje stanovisko včas bez toho, aby tým bola dotknutá možnosť ECB s náležitou starostlivosťou daný návrh právneho predpisu preskúmať. Ako sa uvádza v oddieloch 5.2.1 a 5.2.2 tejto príručky, ECB takisto víta poskytnutie anglického prekladu dôvodovej správy a hlavných ustanovení návrhov právnych predpisov predložených na konzultáciu. Žiadosť o stanovisko ECB by sa však nemala oneskoriť z dôvodu, že takýto preklad chýba.

Podľa článku 3 ods. 3 rozhodnutia 98/415/ES v prípade, keď orgán žiadajúci o konzultáciu určil lehotu, ECB môže požiadať o predĺženie tejto lehoty najviac o štyri ďalšie týždne. V článku 3 ods. 3 sa stanovuje, že orgán žiadajúci o konzultáciu nemá túto žiadosť bezdôvodne odmietnuť.

V článku 3 ods. 4 rozhodnutia 98/415/ES sa stanovuje, že „[p]o uplynutí lehoty neposkytnutie stanoviska nebráni ďalšej činnosti dotknutého národného orgánu“. To znamená, že akonáhle lehota uplynie, príslušné orgány môžu pokračovať v procese prijímania návrhu právneho predpisu, ktorý bol počas konzultácie s ECB prerušený. Pokiaľ však daný právny predpis nebol s konečnou platnosťou prijatý, orgán žiadajúci o konzultáciu je aj naďalej povinný zohľadniť stanovisko ECB (a oboznámiť so stanoviskom orgán, ktorý právny predpis prijíma, ak je ním iný orgán).

5.4 Potvrdenie o prijatí

Len čo bola žiadosť o stanovisko prijatá, orgánu žiadajúcemu o konzultáciu sa zašle potvrdenie o prijatí v rovnakom jazyku, v akom bola podaná žiadosť o stanovisko.

Spríevodná dokumentácia a anglický preklad sa v čase rozposlania návrhu stanoviska zašlú členom Rady guvernérov a Generálnej rady ECB.

5.5 Príprava a prijatie stanoviska ECB

Po prijatí žiadosti o stanovisko vytvorí ECB skupinu poverenú vypracovaním jeho návrhu. Táto skupina zahŕňa odborníkov z odborných útvarov, ktorých zameranie súvisí s témou konzultácie. V závislosti od faktorov ako charakter, zložitosť a rozsah návrhov právnych predpisov, ako aj ich dostupnosť v anglickom jazyku môže byť na vypracovanie stanoviska potrebný rozličný čas – od niekoľkých dní po približne šesť

týždňov, čo je priemerné trvanie. Pri príprave stanoviska ECB sa zohľadňujú aj oprávnené dôvody žiadosti o (mimoriadne) naliehavé prijatie stanoviska.

Stanoviská sú právnym nástrojom ECB a orgánom s rozhodovacími právomocami, ktorý zodpovedá za prijímanie stanovísk ECB, je spravidla Rada guvernérov. Na tomto rozhodovacom procese sa takisto zúčastňujú členovia Generálnej rady s cieľom prispievať k plneniu poradnej funkcie ECB. Preto sa po vypracovaní a odsúhlasení Výkonnou radou návrh stanoviska predloží Rade guvernérov a členom Generálnej rady na pripomienkovanie. Ide o písomný postup, ktorý bežne trvá približne týždeň.

V prípade stanovísk ECB, ktoré sa majú prijať v súvislosti s prudenciálnym dohľadom nad úverovými inštitúciami, sa Rada guvernérov môže poradiť aj s Radou pre dohľad.

Po prijatí pripomienok prepracuje ECB návrh stanoviska a začne iný písomný postup na predloženie ďalších pripomienok v lehote niekoľkých pracovných dní. Lehota na predloženie pripomienok v tomto druhom písomnom postupe sa môže líšiť v závislosti od povahy konzultácie a počtu a zložitosti pripomienok prijatých počas prvého písomného postupu. Počas druhého písomného postupu členovia Generálnej rady a Rady guvernérov zvyčajne poskytnú iba pripomienky k zmenám uskutočneným v prepracovanom návrhu stanoviska.

Orgány žiadajúce o konzultáciu sa vyzývajú, aby pri určovaní lehoty na predloženie stanoviska ECB prihliadali na zložitosť konzultačného procesu.

5.6 Jazykový režim

Stanoviská, o ktoré žiada vnútroštátny orgán, sa prijímajú v úradnom jazyku príslušného členského štátu (alebo v rovnakom jazyku, v akom bola podaná žiadosť o stanovisko, ak sa v členskom štáte používa úradných jazykov viac) a v anglickom jazyku.

5.7 Zaslanie stanoviska a jeho ďalšie zohľadnenie

Stanovisko sa po jeho prijatí zašle orgánu, ktorý o konzultáciu žiadal. V článku 4 rozhodnutia 98/415/ES sa stanovuje, že orgán žiadajúci o konzultáciu musí „vziať“ do úvahy stanovisko ECB, skôr než rozhodne o materiáli, a takisto sa v ňom stanovuje, že daný orgán by mal oboznámiť so stanoviskom ECB orgán, ktorý právny predpis prijíma, ak týmto orgánom nie je orgán žiadajúci o konzultáciu.

ECB po ukončení legislatívneho procesu uvíta, ak sa jej zašle kópia právnych predpisov v znení, v akom boli s konečnou platnosťou prijaté. ECB odporúča, aby v prípadoch, keď návrhy právnych predpisov boli predmetom konzultácie s ECB, orgán žiadajúci o konzultáciu zaslal sekretariátu ECB kópiu alebo odkaz na prijaté právne predpisy.

5.8 Uverejnenie

Rada guvernérov postupne rozšírila svoju politiku transparentnosti vo vzťahu ku konzultáciám vnútroštátnych orgánov s ECB. Od januára 2020 sa všetky stanoviská ECB, ako aj listy o odmietnutí prijatia stanoviska ECB vydané v reakcii na žiadosť o konzultáciu alebo listy o konštatovaní nesplnenia povinnosti vnútroštátnych orgánov konzultovať s ECB o návrhoch vnútroštátnych právnych predpisov uverejňujú na webových stránkach EUR-Lex. Ak orgán žiadajúci o konzultáciu požiadala, aby sa stanovisko neuverejnilo ihneď, a ak na to existujú osobitné dôvody, stanovisko môže byť uverejnené najneskôr šesť mesiacov po jeho prijatí. K odkladu uverejnenia stanoviska v praxi dochádza veľmi zriedka.

5.8.1 Sekcia ECB na webových stránkach EUR-Lex

Sekcia ECB na webových stránkach EUR-Lex poskytuje rýchly a jednoduchý prístup k všetkým stanoviskám ECB v príslušných jazykoch. Umožňuje používateľom tematicky prehľadávať dokumenty podľa oblastí pôsobnosti ECB. V samostatnom okne je uvedený prehľad najnovších zverejnených právnych predpisov a k dispozícii je aj úplný zoznam právnych predpisov zoradených podľa dátumu, v ktorom si možno odfiltrovať len stanoviská ECB. Štatistické údaje o stanoviskách ECB sú prezentované formou interaktívnej infografiky, ktorá tiež umožňuje jednoduchý prístup k zbierkam podľa typu aktov, tém a v priebehu času. Dostupné funkcie vyhľadávania umožňujú vyhľadávať stanoviská ECB pomocou kľúčových slov, podľa čísla dokumentu, roku alebo iných kritérií. Pri každom stanovisku si možno otvoriť anglickú verziu, ako aj verziu v príslušnom národnom jazyku, pozrieť si, aké ďalšie dokumenty so stanoviskom súvisia a aký postup viedol k jeho prijatiu. Užitočné informácie a usmernenia o používaní webových stránok EUR-Lex možno nájsť aj na webovom sídle ECB.

Diagram 3

Sekcia ECB na úvodnej stránke EUR-Lex

Európska centrálna banka

Rýchle vyhľadanie v dokumentoch ECB

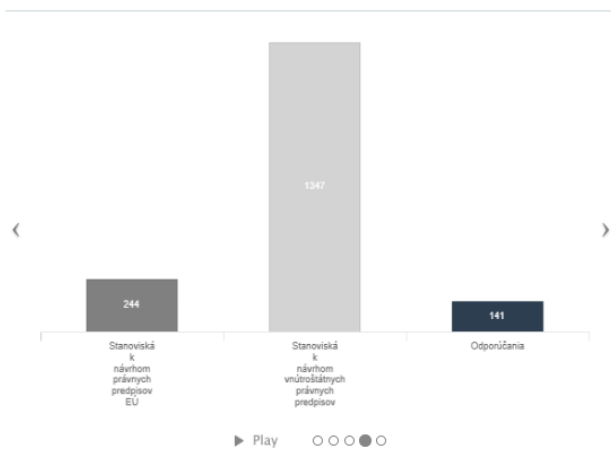
Rozšírené vyhľadanie

Európska centrálna banka (ECB) je inštitúcia EÚ, ktorá pôsobí podľa jasne vymedzených pravidiel, ktoré možno nájsť v primárnom a sekundárnom práve EÚ. ECB môže pri plnení svojich úloh prijímať právne akty a poskytovať a uverejňovať stanoviská k navrhovaným právnym predpisom, ktoré patria do oblasti jej pôsobnosti. V tejto časti nájdete všetky právne akty ECB – vrátane zmien, korigend a konsolidovaných verzií – vo všetkých príslušných úradných jazykoch EÚ, ako aj judikatúru s významom pre ECB.

Vyhľadávať podľa oblastí

- Právny rámec ESCB
- Inštitucionálne ustanovenia ECB
- Menová politika a operácie
- Platobné a zúčtovacie systémy
- Bankovky a mince, platobné prostriedky a menové záležitosti
- Devízy a devízové rezervy
- Štatistika
- Stabilita finančných trhov
- Bankový dohľad

Vizuálna navigácia

Nájdí dokument ECB

Rok Číslo Všetko

Vyhľadanie súdneho prípadu relevantného pre ECB

Rok Číslo Všetko

Diagram 4

Všetky stanoviská a listy ECB možno nájsť v sekcii ECB na webových stránkach EUR-Lex.

Nájdí dokument ECB

🔍 Rok 🔍 Číslo 🔍 Všetko

- Všetko
- Nariadenie
- Rozhodnutie
- Usmernenie
- Stanovisko
- Odporúčanie
- List
- Memorandum o porozumení
- Dohoda

Diagram 5

Pomocou filtrov v ľavej časti stránky s výsledkami hľadania možno právne akty zúžiť podľa rôznych atribútov (tu je ako filter použitý typ aktu).

Podľa typu aktu

Stanovisko k návrhu vnútroštátnych právnych predpisov (1379)

Stanovisko (273)

Stanovisko z vlastnej iniciatívy (17)

Stanovisko z vlastnej iniciatívy k návrhom vnútroštátnych právnych predpisov (15)

Korigendum (5)

6 Dodržiavanie povinnosti konzultovať s ECB

S cieľom zabezpečiť plnenie povinnosti konzultovať s ECB sa v článku 4 rozhodnutia 98/415/ES ukladá členským štátom prijať potrebné opatrenia, „aby zabezpečil[í] účinné dodržanie“ rozhodnutia 98/415/ES. ESCB pozorne sleduje vývoj vnútroštátnej legislatívy, pokiaľ ide o návrhy vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré zasahujú do oblastí pôsobnosti ECB. ESCB zároveň pravidelne sleduje dodržiavanie povinnosti konzultovať s ECB o takýchto návrhoch právnych predpisov a podáva o ňom správy. Okrem toho, keď ECB zistí, že bola porušená povinnosť konzultovať s ECB o návrhoch právnych predpisov patriacich do oblastí jej pôsobnosti, oznámi to dotknutému príslušnému vnútroštátnemu orgánu a kópiu oznámenia zašle guvernérovi národnej centrálnej banky dotknutého členského štátu a Komisii.

Zrejmé prípady významného alebo opakovaného porušenia povinnosti konzultovať s ECB by mali byť takisto zahrnuté vo výročnej správe ECB. O „zrejmy“ prípad nesplnenia povinnosti ide vtedy, keď objektívne neexistujú žiadne právne pochybnosti o tom, že sa s ECB malo konzultovať. Nesplnenie povinnosti konzultovať s ECB sa považuje za „významné“ a) v prípadoch, pri ktorých, ak by sa konzultácia uskutočnila riadne, ECB by mala významné kritické pripomienky k podstate legislatívneho návrhu, alebo b) v prípadoch, keď má nesplnenie povinnosti vo všeobecnosti zásadný význam pre ESCB. V tejto súvislosti sa všeobecne zásadný význam pre ESCB pripisuje takým prípadom neuskutočnenia konzultácie, v ktorých sa na základe návrhu vnútroštátneho právneho predpisu poveruje národná centrálna banka novou úlohou alebo sa podstatne mení niektorá jej existujúca úloha. To zdôrazňuje dôležitú skutočnosť, že vnútroštátne orgány sú pri takomto poverení alebo zmene úlohy v zásade naďalej povinné konzultovať s ECB (keďže v článku 2 ods. 1 tretej zarážke rozhodnutia 98/415/ES sa odkazuje na národné centrálné banky) bez ohľadu na zásady týkajúce sa neprijatia stanoviska ECB, ktoré sú uvedené v oddiele 4 tejto príručky. Napokon o „opakované“ nesplnenie povinnosti ide vtedy, keď ten istý členský štát nekonzultoval s ECB prinajmenšom trikrát v priebehu dvoch po sebe nasledujúcich rokov, pričom aspoň jeden takýto prípad neuskutočnenia konzultácie pripadá na posledný posudzovaný rok.

Napokon ECB víta, keď je priebežne informovaná o reakciách na svoje stanoviská a keď sú jej na informačné účely poskytované podrobnosti o takýchto zmenách.

7 Právne následky nesplnenia povinnosti konzultovať s ECB

Nesplnenie povinnosti konzultovať s ECB o návrhu právneho predpisu patriaceho do oblastí pôsobnosti ECB je porušením rozhodnutia 98/415/ES a mohlo by viesť ku konaniu o nesplnení povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy pred Súdnym dvorom. Takéto konanie môže voči príslušnému členskému štátu začať Komisia na základe článku 258 zmluvy²⁷ alebo iný členský štát na základe článku 259 zmluvy. Povinnosť konzultovať s ECB podľa rozhodnutia 98/415/ES je presná, jednoznačná a bezpodmienečná, čo znamená, že sa jej jednotlivci môžu dovolať pred vnútroštátnymi súdmi. Vnútroštátne súdy môžu byť preto požiadané, aby rozhodli o platnosti či vynútiteľnosti vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý bol prijatý bez konzultácie s ECB²⁸. Vnútroštátne súdy môžu napokon o platnosti a vynútiteľnosti vnútroštátneho právneho predpisu, ktorý bol prijatý bez konzultácie s ECB položiť prejudiciálnu otázku Súdnemu dvoru na základe článku 267 zmluvy. Právne následky podľa práva Únie v prípade nesplnenia povinnosti členského štátu konzultovať s ECB o vnútroštátnych právnych predpisoch teda v konečnom dôsledku určuje Súdny dvor.

Súdny dvor bol opakovane požiadaný, aby rozhodol o vynútiteľnosti vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré boli prijaté bez predchádzajúceho oznámenia Európskej komisii, ako sa vyžaduje v osobitných aktoch Únie²⁹. V niektorých z týchto prípadov, ktoré sa všetky týkali postupu pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov [ktorý je v súčasnosti stanovený v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535³⁰, ktorou sa zrušila smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES³¹], Súdny dvor rozhodol, že vnútroštátny právny predpis, ktorý bol prijatý bez predchádzajúceho oznámenia Komisii, sa považuje za právny predpis prijatý za porušenia podstatnej procesnej požiadavky, a preto je voči jednotlivcom

²⁷ Pokiaľ národná centrálna banka, ktorá má normotvornú právomoc, nespĺnila povinnosť uskutočniť konzultácie v súlade s rozhodnutím 98/415/ES, samotná ECB môže začať konanie o nesplnení povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy podľa článku 271 písm. d) zmluvy a článku 35.6 štatútu ESCB.

²⁸ Pozri napríklad rozsudok Najvyššieho súdu Cypru z 15. septembra 2015 v spojených veciach 1551-1571/2011.

²⁹ Pozri okrem iného vec 174/84, *Bulk Oil/Sun International*, ECLI:EU:C:1986:60; vec C-194/94, *CIA Security International/Signalson a Securitel*, ECLI:EU:C:1996:172; vec C-226/97, *Lemmens*, ECLI:EU:C:1998:296; vec C-235/95, *AGS Assedic Pas-de-Calais*, ECLI:EU:C:1998:365; vec C-443/98, *Unilever*, ECLI:EU:C:2000:496; vec C-159/00, *Sapod Audic*, ECLI:EU:C:2002:343; vec C-303/04, *Lid Italia*, ECLI:EU:C:2005:528.

³⁰ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

³¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov (Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37).

nevyhnutelný³². Ustálenou judikatúrou Súdneho dvora je aj to, že všetky opravné prostriedky bežne dostupné podľa vnútroštátneho práva musia byť k dispozícii účastníkom súdneho konania, ktorí vymáhajú nároky na základe práva Únie³³. V tých členských štátoch, v ktorých jednotlivci majú právo začať konanie s cieľom zrušiť vnútroštátny právny predpis z dôvodu závažnej procesnej vady, jednotlivci by mohli mať aj právo začať konanie na zrušenie vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré boli prijaté za porušenia podstatnej procesnej požiadavky práva Únie, ako napr. predchádzajúcej konzultácie s ECB.

³²Pozri vec C-303/04, *Lidl Italia*, ECLI:EU:C:2005:528, v ktorej sa zase odkazuje na vec C-194/94, *CIA Security International/Signalson a Securitel*, ECLI:EU:C:1996:172; vec C-226/97, *Lemmens*, ECLI:EU:C:1998:296; pozri aj vec C-443/98, *Unilever*, ECLI:EU:C:2000:496 a vec C-159/00, *Sapod Audic*, ECLI:EU:C:2002:343. Súdny dvor zastáva názor, že pokiaľ ide o technické normy a predpisy zavedené vnútroštátnym právom, povinnosť predchádzajúceho oznámenia Komisii má za cieľ prostredníctvom preventívnej kontroly chrániť voľný pohyb tovaru, ktorý je jedným zo základov Únie: táto povinnosť je preto nevyhnutná na to, aby sa členským štátom bránilo vytvárať technické obmedzenia a prekážky voľného pohybu na jednotnom trhu.

³³ Pozri napríklad vec 158/80, *Rewe*, ECLI:EU:C:1981:163 a vec C-228/98, *Dounias*, ECLI:EU:C:2000:65.

Príloha

Rozhodnutie Rady z 29. júna 1998 o poradení sa s Európskou centrálnou bankou národnými orgánmi ohľadom návrhu právnych predpisov³⁴

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 105 ods. 4 a článok 4 protokolu o Štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky k nej pripojenému,

so zreteľom na návrh Komisie³⁵,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu³⁶,

so zreteľom na stanovisko Európskeho menového inštitútu³⁷,

konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 106 ods. 6 zmluvy a v článku 42 uvedeného protokolu,

(1) keďže Európska centrálna banka (ECB) sa založí akonáhle sa vymenuje jej výkonná Rada;

(2) keďže zmluva stanovuje, že sa národné orgány poradia s ECB akýkoľvek návrh právneho predpisu v oblastiach ich právomoci; pričom je na Rade, aby stanovila obmedzenia a podmienky takejto porady;

(3) keďže táto povinnosť orgánov členských štátov poradiť sa s ECB nesmie mať dopad na zodpovednosť týchto orgánov v záležitostiach, ktoré sú predmetom takéhoto predpisu; keďže členské štáty sa musia poradiť s ECB o akomkoľvek legislatívnom návrhu v oblastiach svojej právomoci v súlade s článkom 105 ods. 4 zmluvy; keďže zoznam príslušných oblastí uvedený v článku 2 tohto rozhodnutia nie je vyčerpávajúci; keďže šiesta zarážka článku 2 tohto rozhodnutia sa nedotýka terajšieho stanovenia právomoci v oblasti zásad obozretného dohľadu úverových inštitúcií a stability finančného systému;

(4) keďže menové funkcie a operácie Európskeho systému centrálnych bánk (ESCB) sú definované v Štatúte ESCB a ECB; keďže centrálna banka účastníckych členských štátov sú neoddeliteľnou časťou ESCB a musia konať v súlade s usmerneniami a pokynmi ECB; v tretej etape hospodárskej a menovej únie (Economic and Monetary Union – EMU) orgány neúčastníckych členských štátov sa

³⁴ Ú. v. ES L 189, 3.7.1998, s. 42.

³⁵ Ú. v. EÚ C 118, 17.4.1998, s. 11.

³⁶ Ú. v. ES C 195, 22.6.1998.

³⁷ Stanovisko vydané 6. apríla 1998 (neuvverejnené v Úradnom vestníku).

musia poradiť s ECB o návrhu právnych predpisov o právnych dokumentoch menovej politiky;

(5) keďže pokiaľ sa členské štáty nezúčastňujú na menovej politike ESCB, toto rozhodnutie sa netýka rozhodnutí prijatých orgánmi týchto členských štátov v kontexte uplatňovania ich menovej politiky;

(6) keďže poradenie sa s ECB nesmie príliš predlžovať proces prijímania právnych predpisov v členských štátoch; keďže časové lehoty, v rámci ktorých musí ECB dodať svoje stanovisko, musia však umožniť preskúmať príslušné texty s náležitou starostlivosťou; keďže v riadne opodstatnených prípadoch vysokej naliehavosti, pre ktoré sú uvedené dôvody, napríklad z dôvodu citlivosti trhu, členské štáty môžu určiť lehoty, ktoré sú kratšie než jeden mesiac a ktoré odrážajú naliehavosť situácie; keďže najmä v týchto prípadoch by mal dialóg medzi národnými orgánmi a ECB umožniť, aby sa vzal do úvahy záujem oboch strán;

(7) keďže v súlade s odsekmi 5 a 8 protokolu č. 11 pripojeného k zmluve, toto rozhodnutie sa nevzťahuje na Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ak a pokiaľ tento členský štát neprejde do tretej etapy EMU;

(8) keďže odo dňa založenia ECB až po začiatok tretej etapy EMU národné orgány sa musia poradiť s ECB na základe rozhodnutia 93/717/ES³⁸ a článku 109 ods. 2 zmluvy,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Na účely tohto rozhodnutia:

„účastnícky členský štát“ znamená členský štát, ktorý prijal jednotnú menu v súlade so zmluvou;

„návrh právnych predpisov“ znamená akékoľvek predpisy, ktoré keď sa stanú právne záväzné a všeobecne platné na území členského štátu, stanovujú pravidlá pre neurčitý počet prípadov a pre neurčitý počet fyzických alebo právnických osôb.

2. Návrh právnych predpisov neobsahuje návrh ustanovení, výhradným účelom ktorých je transpozícia smerníc Spoločenstva do práva členských štátov.

Článok 2

1. Orgány členských štátov sa poradia s ECB o akomkoľvek návrhu právneho predpisu v rámci svojej oblasti právomoci na základe zmluvy, a najmä:

- záležitostí meny,
- spôsobov platby,

³⁸ Ú. v. ES L 332, 31.12.1993, s. 14.

- národných centrálnych bánk,
 - zberu, spracovania a poskytovania menovej, finančnej a bankovej štatistiky a štatistiky platobných systémov a platobnej bilancie,
 - platobných a zúčtovacích systémov,
 - pravidiel platných pre finančné inštitúcie, pokiaľ materiálne ovplyvňujú stabilitu finančných inštitúcií a trhy.
2. Navyše, orgány členských štátov okrem účastníckych členských štátov konzultujú s ECB akýkoľvek návrh právnych prepisov o nástrojoch menovej politiky.
 3. ECB okamžite po prijatí akéhokoľvek návrhu právneho prepisu upovedomí dotknutý orgán či, podľa jej názoru patrí takéto ustanovenie do jej právomoci.

Článok 3

1. Orgány členských štátov, ktoré pripravujú legislatívne ustanovenie môžu, ak to považujú za potrebné, určiť ECB lehotu na predloženie svojho stanoviska, ktorá nemôže byť kratšia ako jeden mesiac odo dňa, kedy prezident ECB obdrží oznámenie v tejto veci.
2. V prípade mimoriadnej naliehavosti sa môže časová lehota skrátiť. V tomto prípade dotknutý orgán uvedie príčiny pre túto naliehavosť.
3. ECB môže včas požiadať o predĺženie lehoty až na štyri týždne. Túto požiadavku nemá dotknutý orgán bezdôvodne odmietnuť.
4. Po uplynutí lehoty neposkytnutie stanoviska nebráni ďalšej činnosti dotknutého národného orgánu. Pokiaľ by bolo stanovisko ECB prijaté po lehote, členské štáty napriek tomu zabezpečia, aby sa s tým oboznámili orgány uvedené v článku 4.

Článok 4

Každý členský štát podnikne opatrenia, aby zabezpečil účinné dodržanie tohto rozhodnutia. Na tento účel zabezpečí, aby sa v príslušnej etape o návrhu s ECB poradil, čím sa umožní orgánu podávajúcemu návrh právneho prepisu, vziať do úvahy stanovisko ECB skôr než rozhodne o materiáli a zabezpečí, aby so stanoviskom prijatom ECB oboznámil prijímajúci orgán ak tento nie je orgánom, ktorý pripravil príslušné legislatívne ustanovenia.

Článok 5

1. Toto rozhodnutie sa bude uplatňovať od 1. januára 1999.
2. S účinnosťou od 1. januára 1999 sa zrušuje rozhodnutie 93/717/ES.

Článok 6

Toto rozhodnutie je adresované členským štátom.

V Luxemburgu 29. júna 1998

Za Radu
predseda

R. COOK

© Európska centrálna banka 2025

Poštová adresa 60640 Frankfurt am Main, Nemecko

Telefón +49 69 1344 0

Webové sídlo www.ecb.europa.eu

Všetky práva vyhradené. Šírenie na vzdelávacie a nekomerčné účely je povolené pod podmienkou uvedenia zdroja.

Vysvetlenie pojmov sa nachádza v [glosári ECB](#) (len v angličtine).

PDF ISBN 978-92-899-7146-1, doi:10.2866/7396350, QB-01-25-092-SK-N